

4. foreslå en effektiv ny politik, der sikrer, at de lange transporter af levende kvæg erstattes af salg af kød og slagtekroppe?

I denne forbindelse bør det bemærkes, at protokollen klassificerer dyrene som følede væsener og ikke som varer. Det er derfor indlysende, at levende dyr ikke længere bør være underlagt Fællesskabets regler om fri varehandel.

(¹) EFT L 340 af 11.12.1991, s. 33.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(23. februar 2000)

I den nævnte protokol anerkendes dyr som følede væsener, og siden protokollen blev vedtaget, har Kommissionen i stadig højere grad bestræbt sig på at tage hensyn til dette aspekt i fastlæggelsen af sin politik. Kommissionen har til hensigt i år 2000 at fremlægge vigtige forslag om dyrevelfærd i forbindelse med opdræt af svin og transport af dyr.

Med henblik på ændring af Rådets direktiv 91/630/EØF af 19. november 1991 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin vil Kommissionen bl.a. fremlægge et forslag om beskyttelse af svin under opdræt.

Kommissionens udkast vil bl.a. kunne indeholde krav om, at søer skal opdrættes i flok, og at der skal være særligt afgrænsede områder, hvor de kan følge deres naturlige adfærd.

Kommissionen vil evt. foreslå, at disse nye foranstaltninger hurtigst muligt finder anvendelse på nye bedrifter. Eksperter skal bl.a. under hensyntagen til de socioøkonomiske følger drøfte, hvornår bestemmelserne skal finde anvendelse på eksisterende bedrifter.

Fællesskabslovgivningen om beskyttelse af dyr under transport bygger på resultaterne af videnskabelig forskning og praktisk erfaring, som i begge tilfælde viser, at transport af dyr kan foretages under forudsætning af, at visse dyrebeskyttelsesbestemmelser overholdes.

De krav, der stilles i Rådets direktiv 91/628/EØF, senest ændret ved direktiv 95/29/EF af 29. juni 1995, om beskyttelse af dyr under transport (¹), skal dog tages op til fornyet overvejelse på baggrund af de seneste fremkomne oplysninger.

Der er for nylig blevet nedsat en arbejdsgruppe under Den Stående Veterinærkomité, som skal undersøge en række vanskeligheder i forbindelse med anvendelsen af ovennævnte direktiv.

Kommissionen vil ikke udelukke, at den i år 2000 på baggrund af arbejdsgruppens konklusioner vil udarbejde et forslag til ændring af den gældende fællesskabslovgivning.

Kommissionen er desuden i færd med at udarbejde et udkast på baggrund af Den Videnskabelige Komité's udtalelse om dyrevelfærd. Der vil heri blive fastsat normer for mekanisk ventilation i køretøjer, der benyttes til befordring af dyr. Forslaget forventes fremlagt i første halvår af 2000.

(¹) EFT L 148 af 30.6.1995.

(2000/C 280 E/149)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2815/99 af Jan Wiersma (PSE) til Kommissionen

(18. januar 2000)

Om: Roma-sigøjnere

1. Kommissionen lægger i forbindelse med udvidelsen med rette vægt på forbedring af behandlingen af roma-sigøjnere i en række ansøgerlande. Kan Kommissionen præcisere, hvilke problemer der skal løses?

2. Råder Kommissionen over en oversigt over de foranstaltninger, der er truffet i disse lande for at forbedre dette mindretals vilkår? Hvorledes er EU inddraget?
3. I forbindelse med ovenstående spørgsmål menes ikke alene forbedret lovgivning på dette område, men også foranstaltninger med sigte på en integreret løsning: undervisning, information, bevidstgørelse osv. Er Kommissionen bekendt med foranstaltninger på dette område?
4. Sker der udveksling mellem de berørte lande? Gennemføres der samarbejdsprojekter mellem disse lande? Anvendes der i denne forbindelse ekspertise fra EU-landene?
5. Findes der en oversigt over problemer med roma-sigøjnere, der opholder sig i de nuværende EU-stater?
6. Har Kommissionen formuleret præcise målsætninger, som ansøgerlandene skal opfylde?
7. Er Kommissionen rede til også selv at investere i projekter med sigte på forbedring af roma-sigøjnernes vilkår?
8. Samarbejder Kommissionen med Europarådet?
9. Spiller roma-sigøjnerne en rolle i forbindelserne med Ukraine og Moldavien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Günter Verheugen

(7. februar 2000)

1. Blandt de ansøgerlande, der for øjeblikket fører tiltrædelsesforhandlinger med Fællesskabet, findes der sigøjnermindretal i Tjekkiet, Bulgarien, Ungarn, Polen, Rumænien, Slovakiet og Slovenien. De væsentligste problemer, som denne befolkningsgruppe er konfronteret med, er forskelsbehandling, dårlige boligforhold og ringe sundhedstilstand, høj ledighed, ringe uddannelsesniveau og udskillelse af børnene inden for undervisningssystemet.
- 2 og 3. I kommissionens sammenfattende dokument fra oktober 1999 ⁽¹⁾, hvori den aflægger beretning om de fremskridt, der er gjort af ansøgerlandene hen imod tiltrædelse, fastslår den, at medens der har fundet en positiv udvikling sted i nogle af ansøgerlandene i form af vedtagelse af særlige programmer til forbedring af sigøjnernes situation, kræves der stadig en samordnet indsats for at sikre, at disse programmer rent faktisk gennemføres. Kommissionen følger nøje ansøgerlandenes initiativer til forbedring af sigøjnernes situation, og den vurderer i sine periodiske rapporter de konkrete fremskridt, der gøres af hvert enkelt ansøgerlande.
4. Både ansøgerlandene og EU-medlemsstaterne deltager — og udveksler ekspertise — i Europarådets ekspertgruppe vedrørende sigøjnere og i andre internationale fora, der beskæftiger sig med dette spørgsmål. Kommissionen er ikke bekendt med nogen aktuelle samarbejdsprojekter mellem ansøgerlandene om sigøjnerspørgsmål.
5. Europarådet er den instans, der overvåger situationen i medlemsstaterne vedrørende sigøjnermindretallene.
6. I henhold til de kriterier, der blev vedtaget i København, forudsætter medlemskab af EU, at ansøgerlandet har opnået stabile institutioner, der (bl.a.) sikrer menneskerettighederne og respekt for og beskyttelse af mindretal. Sigøjnernes situation tages derfor i betragtning ved vurderingen af ansøgerlandenes evne til som medlem af Unionen at indfri deres forpligtelser. De tiltrædelsepartnerskaber for Bulgarien, Tjekkiet, Ungarn, Rumænien og Slovakiet, som blev godkendt af Rådet i december 1999 ⁽²⁾, foreskriver konkrete foranstaltninger for den videre integrering af sigøjnerne som kortfristet prioritet.
7. PHARE-programmet er Fællesskabets vigtigste middel til at yde støtte til sigøjnermindretallene i ansøgerlandene. I 1998 blev der under PHARE bevilget ca. 3 mio. EUR til projekter til støtte af sigøjnersamfund i de fem central- og østeuropæiske lande, der er mest berørt af problemet. Dette beløb nåede for 1999 op på 10 mio. EUR. Via det europæiske initiativ for demokrati og menneskerettigheder, som også forvaltes af Kommissionen, ydes der desuden støtte til sigøjnerne i ansøgerlandene, især gennem projekter, der forelægges af ngo'er. Projekter til fordel for sigøjnere støttes tillige inden for rammerne af Sokrates- og Ungdom for Europa-programmerne. Brochuren »EU-støtte til sigøjnersamfund i Central- og

Østeuropa« vil blive sendt direkte til det ærede medlem og Parlamentets generalsekretariat. Yderligere enkeltheder om emnet er til rådighed på netsted: <http://europa.eu.int/comm/dgs/enlargement/index.htm>.

8. Kommissionen deltager i Europarådets ekspertgruppe vedrørende sigøjnere, der mødes to gange om året. I 1999 blev der undertegnet en aftale med Europarådet til fremme af et nært samarbejde mellem Det Europæiske Observationsorgan for Racisme og Fremmedhad og Europarådets udvalg til bekæmpelse af racisme og fremmedhad (ECRI). I den forbindelse er der stillet forslag om fællesprogrammer vedrørende sigøjnernes situation i Europa.

9. Der tages hensyn til sigøjnermindretallets situation i EU's forbindelser med Ukraine og Moldavien, og Kommissionen har støttet programmer, der tager sigte på at forbedre sigøjnerbefolkningens situation i disse lande.

(¹) KOM(1999) 500 endelig udg.

(²) KOM(1999) 531 endelig udg., KOM(1999) 530 endelig udg., KOM(1999) 525 endelig udg., KOM(1999) 521 endelig udg.

(2000/C 280 E/150)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2824/99

af Elisabeth Schroedter (Verts/ALE) til Kommissionen

(18. januar 2000)

Om: Transport af store mængder farligt affald fra Ungarn til lande i EU

Fra stedet Garé (Ungarn) skal i de næste dage over 14.000 tons PCB-holdigt affald og jordrester transporteres til lande i Den Europæiske Union til forbrænding, selv om Ungarn har tilstrækkelig kapacitet til at forbrænde og slutdeponere dette affald.

1. Ved Kommissionen om og i hvor stort omfang forordning EØF 259/93 (¹) om overvågning og kontrol med overførsel af affald i tiltrædelseslande som Ungarn samt Slovakiet og Tjekkiet (sidstnævnte som transportkorridorer) allerede er optaget og gennemført i national lovgivning?

2. Har Kommissionen kendskab til, om betingelserne i forordning EØF 259/93 om præventiv beskyttelse af miljøet og sikring af den offentlige sikkerhed og orden samt beskyttelse af sundheden overholdes med hensyn til transportbetingelserne, transportvirksomhederne og de myndigheder, der skal godkende sådanne farlige affaldstransporter?

3. Har Kommissionen varetaget sin kontrolfunktion og, i bekræftende fald, med hvilket resultat?

4. Er Kommissionen af den opfattelse, at nærhedsprincippet ved transporten af meget farligt affald fra Garé til fjernerebeliggende EU-lande har været prioriteret ved afgørelsen om forbrændingsstedet?

— I bekræftende fald hvordan begrunder den dette?

— I benægtende fald, hvad agter den at gøre for at forhindre en risiko for befolkningen og miljøet?

(¹) EFT L 30 af 6.2.1993, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(11. februar 2000)

Rådets forordning(EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab gælder som sådan ikke for tredjelande. Men rent